У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 150. П'ЯТНИЦЯ, 21-го СЕРПНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 21, 1970 No. 150. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 20 серпня 1970

В АМЕРИЦІ

ПРЕСОВИЙ СЕКРЕТАР БІЛОГО ДОМУ Роналд Л. Зіглер заявив, що невірна вістка щоденника „Ню Йорк Таймс", що президент Ніксон не вдоволений із посадника Вашингтону негра Волтера Е. Вашингтона і бажав би його замінити кимсь іншим. 55-річний Волтер Вашингтон займає цей пост ще від часів президента Линдона Б. Джансона. Зіглер заявив в присутності посадника Вашингтона, що Ніксон вдоволений з теперішнього посадника столиці, а сам Вашингтон додав, що він зовсім не думає залишати свого становища, і тішиться з того, що з нього вдоволений Президент.

НА ТРЕТІМ МІЖНАРОДНІМ КОНҐРЕСІ в справі харчів і технології нараджувалися тисячі фахівців із 50-ох держав, які зібралися були у Вашингтоні. Представник ЗСА казав, що якби навіть вдалося впродовж найближчих тридцятьох років подвоїти продукцію харчів, то справа прохарчування населення світу, яке тоді становитиме понад 7 більйонів, зовсім не поліпшилася б в порівнянні з теперішнім станом. Тепер майже половина всього населення не доїдає, і кожного дня з голоду вмирає в світі 10,000 осіб. Англійський представник лорд Рітчі Колдер твердить, що в 1980-му році три чверті всього населення світу належатимуть до недорозвинених країн, в яких важко буде прохарчувати всіх людей.

НА ОСТРОВІ ЕЛЛІС під Ню Йорком розбудовується Крайова Організація Економічного Розвитку і Відбудови, в скороченні НЕҐРО (Нешенел Економік Ґровт енд Реконстракшен Орґанізейшен), яка дістала цей острів в п'ятирічне посідання, і яка задумує відновити всі старі будинки та перемінити їх на приміщення 2,500 наркоманів, колишніх в'язнів та їхніх родин. В це мають інвестувати 100,000 долярів. Цей острів, що був від 1892 до 1954 року центром для нових імігрантів, відступила новій організації Крайова Управав Парків. Острів Елліс великий на 25.7 акра, через нього перейшли 16 мільйонів імігрантів до ЗСА.

ТРИ ЗАКОРДОННІ ЕКСПЕРТИ ВІД ПІДЗЕМОК вивчатимуть справу нюйоркських підземок, які в останньому часі не дуже справно функціонують, на що нарікають ті, що мусять ними їздити. Недавно було кілька катастроф. Управа транспорту старається поліпшити свої підземки і тому запросила аж трьох спеціялістів із за кордону, щоб перевірили недомагання міських собвеїв. Ці спеціялісти — це Майкел Роббінс із Лондону, Оляф Кеконіюс із Стокгольму та Говард Пітерсон із Торонта. Нюйоркські підземки подібні до лондонських щодо віку, а стокгольмські й торонтські збудовані недавно.

ЧИСЛО ВКРАДЕНИХ АВТ В ЗСА належить до найбільших чисел злочинів, бо є тут злочинці, які тільки з того живуть, що крадуть на вулиці авта та їх перепродують. Що воно так, про це свідчить такий факт: група поліцистів несподівано відвідала великий склад старих авт в Брукліні, де знайшли 10 недавно вкрадених авт та частини авт вартости 100,000 долярів, які всі походили від вкрадених авт. Поліція заарештувала двох власників цього „цвинтарища" з автами Стенлі Піткевича і Віллями Верґуца, які платили злодіям по 200-300 долярів за вкрадені авта, забирали з них вартісні частини, а кістяк возів розчавлювали під цементовими 10-тонновими колодами.

У СВІТІ

ПОСАДНИК ЗАХІДНЬОГО БЕРЛІНУ ЗАЯВИВСЯ проти того, щоб 6 вересня ц. р. відбувся там з'їзд німецьких біженецьких організацій, який міг би перетворитись у бурхливу політичну демонстрацію і пошкодити переговорам з Совєтами про справи Західнього Берліну, призначені на 21 вересня. Посадник Клявс Шюц покликався на таке саме становище канцлера Віллі Брандта. За традицією — щороку відбувається з'їзд організацій втікачів з колишніх німецьких земель, тепер у Польщі, Чехо-Словаччині та СССР, і такі з'їзди завжди отримували субвенцію від федерального уряду. В цьому році уряд відмовив ту субвенцію.

У 1971 РОЦІ, МАБУТЬ, ВІДБУДЕТЬСЯ паневропейська конференція безпеки, з участю також ЗСА і Канади. ЗСА й інші члени західнього Атлантійського Союзу (НАТО) вимагають, щоб у підготовних нарадах вирішити справу відтягнення з Середньої Европи американських і совєтських військ і щоб ніяка европейська держава не була загрожена „доктриною Брежнєва", яка дає „право" Совєтам переводити збройну інвазію в обороні ніби загроженого „соціялізму". Припускають, що це буде найбільшою перешкодою для такої конференції. Бельгійський міністер закордонних справ Пієр Гармель їздив недавно до Польщі в цій справі.

З КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ ВІД'ЇХАВ до Японії Кінзазу Саньоні, який перебував впродовж останніх 12-ти років у Пейпінґу, як своєрідний „приватний амбасадор" Японії, що намагався покращати китайсько - японські взаємини. Японія і Комуністичний Китай все ще не мають дипломатичних ані консулярних взаємин, бо китайські комуністи вимагають, щоб Японія зірвала зв'язки з Вільним Китаєм з його осідком на Тайвані (Формозі), чого японський уряд не хоче зробити. Уряд Комуністичного Китаю видав прощальний бенкет для Кінказу Сеньоні, 'як „японського приятеля Китаю".

У СТОЛИЦІ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ СЕУЛІ ПОЧНЕТЬСЯ в найближчому тижні 6-тиденний науково - політичний з'їзд - семінар кругло 90-ох фахівців з 12-ти держав у справі з'єднання Кореї. Організатором є Азійський Дослідний Центр при Корейському університеті. Уряд Південної Кореї дав на цю ціль 100.000 дол. Недавно президент Південної Кореї Чунґ Гі Парк заявив, що Південна Корея згідна приступити до переговорів про ступневе мирне з'єднання Корії, якщо комуністична Північна Корея відмовляється від будь-яких насильних засобів супроти Південної.

В АДДІС АБЕБІ В ЕТІОПІЇ РОЗПОЧАЛИСЯ наради Організації Африканської Єдности, яка охоплює 41 країну чорного континенту. Вперше за останніх два роки бере там участь також Ніґерія. Замбія, Танзанія, Ґабон і Побережжя Слонової Кости визнали були Біяфру під час громадянської війни в Ніґерії і тепер, після припинення тієї війни, вони мають замиритись з Ніґерією. Організація Африканської Єдности бойкотує біло - расистські: Південну Африку, Родезію, французьку Сомалію і португальські Анґолю та Мозамбік, і окремий Комітет Визволення бореться проти супрематії білої раси в тих країнах.

Сенат проти зменшення протиракетної оборони

Вашингтон. — 19-го серпня Сенат більшістю 53-ох до 45-ох голосів відкинув проєкт сенатора республіканця Едварда В. Брука з Массачусетс, щоб зменшити число становищ, в яких мали б бути розміщені далекосяжні оборонні ракети. Сенатор Брук пропонував суму 320 мільйонів долярів, призначену на будову двох нових становищ для ракет, зужити на дальшу розбудову вже збудованих ракетних становищ. Але цей плян відкинув Сенат, що вважається за успіх Уряду президента Ніксона. Коли теперішні проєкти Конґресу будуть схвалені й підписані Президентом, то число оборонних станиць із ракетами „Сейфґард" становитиме 8. Палата схвалила законопроєкт в цій справі, які різняться від текстів, що їх прийняв Сенат. Окрема Конґресова Конференція буде узгіднювати різниці в цих текстах, тому можуть ще зайти зміни в кінцевих звучаннях цих проєктів.

Президент найменував д-ра Едварда Е. Дейвіда на наукового дорадника

Вашингтон. — Президент Ніксон 19-го серпня найменував на свого наукового дорадника 45-річного д-ра Едварда Е. Дейвіда, який займе становище, що його досі займав 68-річний д-р Лі А. ДюБрідж, який зрезиґнував з огляду на свій вік. Д-р ДюБрідж заявив на пресовій конференції, що він бажав залишити працю перед тим, як його 19 місяців тому найменував був на дорадника в справах науки президент Ніксон. Раніше він працював на становищі президента Каліфорнійського Технологічного Інституту впродовж 22 років. Д-р Дейвід займає пост виконного директора дослідного відділу комунікаційної системи в лябораторіях Белл Телефон. Його вважають за спеціяліста від комунікаційних справ між людиною й машинами. По фаху він є інженером електриком, має наукові праці зі своєї ділянки. Резиґнація д-ра ДюБріджа важна від 31-го серпня, і 1-го вересня його становище обійме д-р Дейвід. Д-р ДюБрідж хвалить свого наступника як людину молодости й енерґії, а при цьому і широкого досвіду. Д-р Дейвід на початку свого урядування в Білому Домі буде вирішувати скарги деяких науковців, що Президент занедбує справу наукових дослідів, зменшуючи на них федеральні фонди.

Сенатська Підкомісія Видатків зменшила фонди на Міжнародну Організацію Праці

Вашингтон. — Сенатська Підкомісія Праці повідомила, що вона зменшила на 3.7 мільйона долярів фонди для Міжнародної Організації Праці в Женеві, яка дістає 25 відсотків свого річного бюджету від ЗСА. ЗСА досі платили річно цій Міжнародній Робітничій Організації по 9 мільйонів. Голова Американської Федерації Праці-Конгресу Індустрійних Організацій Джордж Міні пропонував, щоб ЗСА зовсім припинили платити свою вкладку до женевської організації тому, що вона найменувала представника СССР на одного з п'ятьох своїх директорів. СССР платить тільки 10 відсотків до бюджету МРО. Від 1948 р. до червня 1970 р. головним директором Міжнародної Робітничої Організації був американець Дейвід А. Морс, а тепер його місце зайняв англієць Вілфред Дженкс, який найменував на заступника директора представника СССР Павла Е. Астапенка, хоч СССР був проти його номінації, а ЗСА його підтримували. Не знати, як поставиться до цієї справи повна Сенатська Комісія в четвер 20-го серпня.

Представники організації Українське Вільне Козацтво відвідали УНС, „Свободу"

На відвідинах в Головній Канцелярії УНС. Сидять (зліва): Пполк. Андрій Заліско, гол. предсідник УНС Йосип Лисогір, сотник Йоахим Вишневецький та затруднений в Гол. Канцелярії УНС сеньйор комбатантів сотник д-р Іван Козак. Стоять (зліва): заступник гол. предсідника і рекордовий секретар УНС Володимир Сохан, головний касир дир. Петро Пуцило та головний секретар д-р Ярослав Падох.

Джерзі Сиҭі. — У середу 19 серпня в пополудневих годинах до будинку УНСоюзу завітали представники станової парамілітарної, не політичної організації Українське Вільне Козацтво, УВК: пп. сотник Йоахим Вишневецький — обласний Отаман на ЗСА, і підполковник Андрій Заліско — Отаман 14-ї Станиці УВК в Ню Йорку, кол. старшина Корпусу Січових Стрільців, а в 1920 р. старшина в славетній Шостій Стрілецькій Дивізії. Їхня візита носила куртуазійно-товариський характер. Представники Українського Вільного Козацтва інформували в Головній Канцелярії УНС та в редакції „Свобода" про діяльність тієї організації, яка бере свій початок з Українського Вільного Козацтва, військової національної формації, що була створена в Україні в 1917 році з інтеліґенції, селян і робітників для охорони і збереження ладу в країні. Головним Військовим Отаманом УВК є ген. Віктор Дяченко, найвищим чинником організації є Велика Козацька Рада, яка скликається на бажання Почесного Військового Отамана ген.-полк. П. Шандрука. Організація має 14 Відділів у різних країнах вільного світу, видає журнал „Українське Козацтво", підтримує давню славу козацької зброї та дух Визвольних Змагань серед усіх прошарків української спільноти, адже боротьба за власну державу ще не закінчена.

У Москві відбувається конференція „на вершинах" СССР і його сателітів

Москва. — До Москви прибули в минулу середу 19 серпня державні і партійні проводирі шістьох совєтських сателітських держав та їхні міністри закордонних справ, щоб разом із совєтськими проводирами нарадитись над ситуацією, що її створило підписання між Західньою Німеччиною і Совєтським Союзом пакту неаґресії. За газетними вістками — в найближчих днях-тижнях буде підписаний подібний договір між Західньою Німеччиною і Польщею, в якому Західня Німеччина виразно визнає західній кордон Польщі на лінії Одри-Ніси, і за яким між тими двома державами будуть встановлені дипломатичні взаємини. З-посеред інших сателітських держав Західня Німеччина має повні дипломатичні взаємини тільки з Румунією. Вона намагається відновити їх також з Мадярщиною, Болгарією і Чехо - Словаччиною. Що стосується Східньої Німеччини, то Західня Німеччина признала непорушність теперішніх державних кордонів в Европі, застерігши собі право змагати далі до з'єднання Німеччини мирними засобами. Західня Німеччина відмовляється визнати Східню Німеччину за окрему суверенну державу, вказуючи на існування тільки одного німецького народу й одної німецької культури, але хоче „нормалізації" з нею відносин задля облегшення долі населення в обох частинах поділеної Німеччини. Над усіма цими справами і над проєктом скликання в 1971 році панєвропейської конференції безпеки з участю також ЗСА і Канади мають власне й нараджуватися комуністичні европейські „вожді".

Ізраїль оприлюднив світлини нових ракетних становищ Єгипту

Єрусалим. — На показ правильности своїх оскаржень на адресу Єгипту і Совєтського Союзу, що вони порушили воєнне перемир'я пересуненням в сторону Суезького каналі, в обширі, що його охоплює устійнене 7 серпня ц. р. перемир'я, становищ протилетунських ракет, ізраїльські власті оприлюднили світлини отаких становищ. Високий ізраїльський старшина з'ясовував журналістам ті, зрештою дуже невиразні, світлини. Проте той старшина признав, що йдеться не про удосконалені совєтські протилетунські радети „САМ-3", а про „САМ-2", що їх Єгипет отримав був вже давніше, і що ті ракети мають єгипетську, а не совєтську залогу. Він признав також, що пересування тих ракетних викидень із віддалі яких 20 миль від Суезького каналу до віддалі 11 миль розпочалося не після підписання умови про перемир'я, а за кілька годин перед тим. Той ізраїльський старшина заявив також, що новостворена ситуація „не є катастрофою", але погіршує можливості дій ізраїльського летунства в обширі Суезького каналу. Американський Уряд проголосив в цій справі коротку заяву, в якій признав будування нових єгипетських протилетунських ракетних становищ „приблизно в часі, коли ввійшло в силу перемир'я" але підкреслив головну проблему, якою є потреба негайно розпочати ділові мирові переговори за посередництвом делеґованого до цієї місії шведського дипломата Гуннара Ярінґа.

Д-р Олег Волянський найменований директором нової Стейтової Школи для недорозвинених

Олбані, Н. Й. — Департамент Ментальної Гігієни стейту Ню Йорк в офіційному повідомленні для преси інформує, що відомий український лікар і громадянин, черговий голова Українського Лікарського Товариства Північної Америки д-р Олег М. Волянський найменований на директора Лечворт Виледж Стейтової Школи для недорозвинених у Тілс, Н. Й., на місце д-ра Джекоба Шнайдера, який відходить на пенсію. Перед цим своїм призначенням, д-р Волянський був директором подібної Стейтової Школи у Мелвіл на Лонґ Айленді. У поданім Департаментом Ментальної гігієни повідомленні сказано, що д-р О. Волянський є уродженцем України, а свої медичні студії відбув на університеті в Познані в Польщі. Початкову лікарську практику відбув в одному із шпиталів Берліну, опісля був лікарем відомої УНРРА для переміщених осіб. Він є затвердженим (сертіфайд) адміністратором ментальних шпиталів та має диплом Американської Ради Психіятрії і Неврології та членом багатьох професійних товариств. Він, як сказано, є президент-елект, отже наступний голова Українського Лікарського Т-ва Північної Америки. Д-р Волянський одружений з Людмилою Шарою і вони мають п'ятеро дітей.

У Твін Сітіс в Міннесоті відбувся Український День

Міннеаполіс. (В. Є.) — Серпень місяць для міннесотців є місяцем, в якому українська громада репрезентує себе перед іншими національно - етнічними групами стейту Міннесота. Вихід в „світ" започаткував в 1964 році тодішній голова місцевого Відділу УККА д-р Михайло Данилюк (до того часу це провадилося в залях, як звичайна академія-віче) і з того часу рік у рік в серпні місяці збираються українці з усіх і всюди. Приходять навіть такі, яких не бачиш цілий рік ні на жадній академії чи імпрезі. Навіть малороси і нащадки русинів другого і третього покоління приходять. Окинеш оком парк, а він у нас чудовий ще й з водоспадом, який носить назву Міннегага в пам'ять індійської дівчини, яка стала дружиною Гаявати, ватажка північно - американського племені Моговк оспіваного героя в пісні про Гайавату Лонґфеловим. Недалеко від водоспаду на потічку від водоспаду на початку Міннегага стоїть бронзова група Гайавати з Міннегагою на руках. Навколо

(Закінчення на стор. 3-ій)

У ВЕРЕСНІ ПОЧИНАЄТЬСЯ ЗБІРКОВА АКЦІЯ НА ДРУГУ КАТЕДРУ УКРАЇНОЗНАВЧИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ. МЕТА ЗБІРКИ — $600,000.

Представники ФКУ і Гарварду на відвідинах у „Свободі". Стоять (зліва): президент Фонду Катедри Українознавства мґр Степан Хемич, ред. Богдан Кравців, голова Гарвардського Комітету Українських Студій проф. д-р Омелян Пріцак і організаційний референт ФКУ п. Богдан Тарнавський.

За неповних два тижні, з початком вересня цього року, Фонд Катедри Українознавства починає нову інтенсивну збіркову акцію фондів на встановлення другої з черги катедри українознавчих студій у престижевому Гарвардському університеті. Першу таку катедру встановлено — як відомо 22-го січня 1968-го року у 50-річчя проголошення незалежности Української Народної Республіки. Погодившись на відкриття першої катедри та прийнявши першу фундацію в сумі 600.000 долярів, Гарвардський університет рівночасно погодився встановити три катедри та створити Інститут українознавчих студій в міру того, як будуть внесені дві дальші фундації в такій самій сумі, хоча вже рік після того висоту фундації на одну катедру піднесено до 800.000 долярів. Катедри українознавчих студій будуть встановлені по 600.000 долярів кожна, без уваги на це теперішнє та цілком певно і майбутнє піднесення суми для інших фундацій. Приготовляючи цю — можна б сказати — другу фазу збіркової акції на встановлення другої катедри українознавчих студій в Гарварді, представники фонду Катедри Українознавства, його ентузіястичні президент мґр. Степан Хемич та організаційний референт п. Богдан Тарнавський, разом з головою Гарвардського Комітету Українознавчих студій проф. д-ром Омеляном Пріцаком, відвідали в середу, 19-го серпня, Український Народний Союз і „Свободу", інформуючи екзекутивних урядовців та редакторів про стан і розвиток встановлених українських студій в Гарварді і про заплянowану збіркову акцію для встановлення другої катедри. Всі подрібні інформації в цих справах будуть надруковані в окремому „гарвардському" виданні „Свободи" на початку вересня, що супроводитиме започаткування нової збіркової акції. „Свобода" також постійно інформуватиме про перебіг акції, як і постійно подаватиме списки жертводавців. Базуючись на дотеперішньому досвіді та на безприкладно прихильному відгукові найширших кол нашого громадянства на „виклик доби" — встановлення Інституту українознавчих студій в Гарварді, Екзекутива фонду Катедри Українознавства і Гарвардський Комітет Українських Студій впевнені, що ця друга збіркова акція матиме ще більший успіх, як його мала перша, та що наше громадянство своєю масовою і щедрою жертвенністю підтвердить те, що інші етнічні групи і власті Гарвардського університету вважають справжнім „українським чудом" — збірку мільйонового фонду на українські студії в Гарварді.

В Ню Йорку відбулися передконґресові наради Головного Пластового Проводу

Ню Йорк (Пластова Пресова Служба - О. Л-ий). — В суботу і неділю, 15 і 16-го серпня ц.р. відбулися тут у Пластовому Домі спільні кінцеві вже перед Світовим Пластовим З'їздом наради Головного Пластового Проводу і Головної Комісії Пластового Конґресу Другого для устійнення усіх справ у зв'язку із Кінцевою Сесією Пластового Конґресу Другого (ПКД) і 5-го Збору Конференції, Українських Пластових Організацій (КУПО), що відбудуться в днях 4 до 7-го вересня ц.р. в Торонті, Канада, в готелі Seaway Towers Motor при 2000 West Shore Boulevard, тел.: (416) 763-4521. Напередодні Конґресу, в четвер, 3-го вересня о год. 7:30 вечора, відбудеться пресова конференція Головного Пластового Проводу з представниками української загальної та пластової преси в домі Філії УНО при 297 Коледж стріт у Торонті.

Під час цих нарад обговорено та устійнено порядок та організаційно-технічні справи цього Світового Пластового З'їзду. Головна Пластова Булава (ГПБ) видала друком свої звіти, подаючи огляд праці та стану Пластових Організацій у 6-ти країнах вільного світу за час останніх 3-ох років від попереднього 4-го Збоку КУПО, що відбувся в днях 1 і 2 січня 1967 р. в Albany, N.Y. Звіт цей, як теж проєкт зміни статуту КУПО, переслано вже всім Крайовим Пластовим Старшинам та понад 200 зголошеним делеґатам

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПАВЛО СОМЧИНСЬКИЙ, РЕДАКТОР „МОНТРЕАЛЬСЬКОГО ВІСНИКА" ПОМЕР В МОНТРЕАЛІ

Монтреаль. — В четвер, 13-го серпня 1970 року, тут, в місцевій міській лічниці, помер ненадійно відомий місцевий громадянин, основник і власник та редактор впродовж 12-ти років єдиного місцевого інформативного місячника „Монтреальського Вісника" сл. п. Павло Сомчинський. Покійний помер на 65-му році життя, залишивши дружину й трьох синів. Похорони відбулися зі собору с. Софії на цвинтар Монтреальський. Похоронами проводив о. д-р Володимир Слюзар.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Москва забезпечує запілля

Кожний грабівник, наважуючись іти на черговий розбій, плянує не лише напад, але й втечу або відступ. Це саме робили в минулому імперіялістичні потуги. Це ж саме зробили чверть століття тому Совєти: наперед уклали договір про „розподіл впливів" на Сході Европи з гітлерівською Німеччиною, а потім посунули армії на Західню Україну, Білорусь та балтійські незалежні держави. СССР не лише в минулому, а й в наш час виявляє експансивні заміри, втручаючись або й викликаючи війни та заворушення на територіях країн вільного світу. До того списку належить допомога Москви Північній Кореї, а тепер Північному В'єтнамові, допомога арабським країнам у боротьбі проти Ізраїлю, який виявився носієм антикомунізму, таємна допомога комуністам в Індонезії і в Греції, де, на щастя, комуністичні підривники програли...

Нині ЦК КПСС і штаб совєтської армії кинули великі військові частини на довжелезний кордон з комуністичним Китаєм. Створено окрему військову округу для тієї прикордонної смуги. На територіях Казахстану й інших прикордонних азійських „республік" провадяться вишколи цивільного населення в дусі колишнього гітлерівського „фольксштурму", вишколюється молодь і навіть учнів у тому, як треба ловити порушників кордону і т. д.

Чи всі ці й інші заходи Москви скеровані на оборону? Напевно ні. Комуністичний Китай ще не має досить сил і засобів, щоб наступати на совєтську територію, відібрану царською Росією від Китаю. Напівголодний Китай Мао Тсе-тунґа — і без нього! — бачить на півночі рятунок для свого існування: майже 800-мільйонова маса потребує простору, де може щось родити і якось можна жити. Не даремно „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 22 червня 1970 р., аналізуючи сучасний Китай з його керівниками - військовиками, зазначив, що там „практична реальність бере верх над політичним ідеалізмом", так зв. комунізмом: „Хоч Америка ще рахується там ворогом число 1, фактично те місце вже зайняв СССР".

Поспішна розбудова залізниць, що ведуть до прикордоння з Китаєм, поспішний договір із Західньою Німеччиною, підготова цивільного населення у воєнному дусі, — все це, без сумніву, є проявами намагань Москви забезпечити своє запілля на заході, в підготові проти Китаю.

Схоплювання дипломатів

13 серпня ц. р. похоронено в Ричмонді, в Індіяні, у приявності державного секретаря Вілліяма Роджерса та Дейвіда Айзенгавера, як особистого репрезентанта Ніксона, 50-річного американського дипломата Дана А. Мітріоне, якого терористи вбили в Монтевідео, в Уруґваї, після того, як тамошній уряд відмовився звільнити 150 в'язнів, як заплату за його звільнення. Це не перша жертва південноамериканських комуністів і анархістів, які схоплюють чужинецьких дипломатів і шантажують ними уряди даних держав, вимагаючи звільнення з в'язниць їхніх однодумців, У 1970 р. було в Латинській Америці 18 таких „успішних" схоплень, внаслідок яких у Бразилії, Ґватемалі й Домінікані звільнено 81 в'язнів. Між схопленими були й місцеві достойники, зненавиджені терористами, як ось колишній президент Арґентини та колишні міністри закордонних справ Ґватемалі й Колюмбії. Скріплена охорона безсильна, коли гурт опричників окружить авто дипломата, витягне його відтіль і втягне в інше, здебільша вкрадене авто, та відвезе в якусь закутину країни. Вся акція поліції і війська виявилась дотепер невдалою.

Ця „новість" похмурої сучасної доби, подібна до схоплювання літаків поодинокими терористами, триває вже яких три роки. У 1968 році вбито в Ґватемалі американського амбасадора Джана Ґордона Мейна, коли він пробував втекти з неволі. В червні цього року відбулася в цій справі у Вашинґтоні панамериканська конференція. ЗСА запропонували найдоцільніший практичний спосіб розв'язання цієї проблеми: щоб усі держави зобов'язалися не приймати в'язнів, звільнених внаслідок шантажу схопленими дипломатами. Чіле і Мехіко не погодилися на таке поменшення „права політичного азилю", і тому конференція скінчилася нічим. Арґентина, Уруґвай, Параґвай і Ґватемаля заявили, що не будуть вести переговорів з терористами без уваги на безпеку схоплених осіб. Але проблема залишилась нерозв'язаною і в своїй суті глибоко трагічною. Ставши на становище, що всі засоби, які ведуть до цілі, добрі, комуністи шантажують уряди безпекою схоплених дипломатів, брутально виконуючи свої погрози, як їхні шантажі не мають успіху.

Латинські держави, які не мають сили завести у себе правопорядок, терплять загиренням свого міжнародного престижу. Дипломати платять своїм життям.

СОВЄТСЬКІ ГІППІ — „БИЧІ"

З дописів західніх кореспондентів, з розповідей туристів і з самої ж таки совєтської преси образ гіппі, що блукають вулицями Москви, Ленінграду, Києва, Одеси і інших великих совєтських міст, виглядає приблизно так: довге, але не настільки, як в американських гіппі, волосся, яскравих кольорів сорочки, вузькі з обсмиканими краями штани. Вони — діти совєтських бюрократів та професіоналістів — увихаються біля туристів в надії купити, заміняти або просто виканючити щось із американської „екзотики", — краватку, запальничку, платівку з „рок'н'роллом", приношений костюм чи навіть ілюстрований журнал. Вони купчаться звичайно біля готелів, де мешкають туристи, біля ресторанів, де туристи обідають.

Совєтські гіппі жадної „ідеології" не исповідують, наукою йоґів не цікавляться, культу квітів не знають, — вони просто відштовхуються від совєтської буденщини, хочуть бути „оригінальними", не такими, як всі. І не хочуть „ішачити", тобто день - у - день працювати, як кавказькі ішаки-осли, в ім'я якогось там комунізму, в який вони не вірять і з якого насміхаються.

Очевидно, серед совєтського студентства, гостро контрольованого адміністративним та поліційним апаратом, густо інфільтрованого агентурою КҐБ, гіппі немає.

Про цілком нове явище в совєтському с у с п ільстві, зближене до західньоевропейських гіппі, повідомила московська „Комсомольская Правда" 15 липня. Як виходить з вміщеної в тій газеті статті, явище це не нове, а увагу на нього звертає цей орган ВЛКСМ (всесоюзного комсомолу) тому, що воно дедалі поширюється, загрожуючи с у с пільству „моральним розкладом".

Коментуючи цю статтю, „Ню Йорк Таймс" з 17 серпня писав: „Мандрівні групи покидьків совєтського суспільства, живучи в ізоляції на Сибіру та в інших районах СССР, стають джерелом занепокоєння для урядових чинників".

Ці завжди підхмелені, в обшарпаному, латаному одязі люди, в більшості чоловіки від 17 до 70 років, творять новий соціяльний феномен в СССР, де влада контролює будь - якого роду діяльність своїх громадян. Ці групи людей живуть власним стилем життя, подібним до того, яким живуть гіппі на Заході, але — з поважною різницею: вони, не зважаючи на неприхильне відношення до них місцевих урядових чинників, заробляють добрі гроші, бо внаслідок специфічних умовин совєтської економіки всюди є потреба на робітні руки.

Цю категорію непочесних громадян називають в СССР „бичами", що в одеському жарґоні означає моряків, які здебільшого перебувають на суші. Про їх існування власне й повідомила вперше „К о м с омольская Правда", і тепер на сторінках тієї газети відбувається організована редакцією, як то буває в совєтській пресі, „дискусія": „обурені читачі" вимагають ліквідації цього „ганебного явища".

Ряди гіппі - бичів, пише „Комсомольская Правда", заповнюються людьми з усіх прошарків суспільства. Тут можна зустріти колишнього директора банку, архітекта, розчарованого актора, робітника - металюрґа, студента, колгоспника...

Загального числа „бичів" ніхто не знає, всесоюзний перепис населення їх не охопив, але, як стверджує комсомольська газета, через одно лише сибірське село протягом чотирьох років перейшло їх кілька соток. Чимало з них відбули тюремне ув'язнення і після звільнення вирішили не вертатися до своїх дружин, матерів, сестер і дітей. Інші не хочуть вертатися туди, де їх звільнено з праці за пиятство або інші прогріхи, можливо й політичного характеру. Ще інші — шукачі пригод і грошей або ж втікачі від родинних проблем.

Особливо багато „бичів" можна зустріти в республіці Комі і в різних місцях Сибіру — в Якутську, на Дал. Сході, на Чукотці і Камчатці, тобто там, де неохоче оселюються совєтські громадяни з европейської частини СССР з огляду на їх ізоляцію від цивілізованого світу і несприятливі кліматичні умовини. В цих місцевостях за Сталіна були численні концтабори, і „бичі" радо вибирають собі як тимчасові оселі напівзруйновані бараки.

Заробивши в мисливському або оленярському радгоспі чи колгоспі грошей або діставши за працю платню натурою — хутрами, м'ясом, маслом, „бичі" скидають з себе свої лахи і купують дещо з одягу, а решту заробітку пропивають і гуртами подаються на інше місце шукати примарного щастя. На порозі покинутої „бичами" хати автор статті в „Комсомольській Правді" підібрав затоптану чобітьми фотокартку з написом: „Татуню, я на тебе дуже чекаю". Мила ясноволоса дівчинка років на десять пильно дивиться з карточки великими довірливими очима. І донині вона, мабуть, чекає на свого батька.

„Бичі", — пише „Комсомольская Правда", — не мають жадних зв'язків з нашим суспільством, нашим життям, нашою країною. Місяцями й роками вони не слухають радіо і не читають газет. Ці люди самі себе ізолювали від совєтського громадянства, від його моральних принципів, етнічних норм і — законів. Багато-хто з них не мають трудових книжок і профспілкових білетів, навіть пашпортів, необхідних для кожного совєтського громадянина".

Конкретних заходів не пропонує комсомольський офіціоз для ліквідації явища „бичів — людей, які не хочуть бути совєтськими громадянами, не визнають совєтських законів і „моральних принципів", визначених людьми, для яких моральним є лише те, що корисне для комуністичної партії і панівної касти.

В. С-ко

I. Вовчук

"ВОНА ЖИВЕ"

(2)

Українська людина бачить і розуміє, що національне в житті спільноти тисячами найтонших ниток пов'язане з найсокровеннішими виявами духу людського, совісти, етики і моралі. Люди бачать, що півстоліття будоване за ленінсько-сталінськими догмами соціялістичне суспільство є гнилою калюжею, в якій розвиваються і плекаються найгірші якості людські. В тому суспільстві добре живуть і жиріють тільки імперські „твари і морди", за влучним окресленням М. Гоголя.

В сьомому числі „Хроніки", за квітень 1969, наведено окремі думки А. Антипова. Вказуючи на потребу доброякісних досліджень з історії, культури, економіки та інших ділянок вияву життя національних спільнот, стиснутих імперськими обручами в СССР, автор пропонував систематизувати програму „Самвидаву". „Ми оволоділи мовою, — говорив він, — час навчитися писати".

Не знаю, хто є автором тих домагань, та це й не істотне. Преважним є його домагання систематизації матеріялів „Хроніки", бо дух і характер боротьби в етнічній Росії один, а в Узбекістані, Грузії, Білорусі, Україні, прибалтійських країнах, як і інших поневолених Москвою націях, інший. Імперський режим позбавив русску людину свободи, гнітить її економічно і соціяльно, але не глумиться над її національними почуваннями, не забороняє їй любити свою батьківщину, не обкрадає її історичного минулого, як то пляново робиться в Україні та інших республіках.

Протести русских людей (москалів), інтелектуальних сил Росії, досі були скеровані на поліпшення існуючої імперської системи, на демократизацію життя в СССР. В 14 пунктах заяви акад. А. Сахарова, В. Турчина і Р. Медведєва, надісланої в березні ц.р. до уряду і „партії", викладено і способи демократизації цілого ладу.

Це — програма людей, які, люблячи Росію, хочуть зберегти її неподільною. Для авторів заяви, як і для всієї російської опозиції, не існує національних утисків. Та опозиція не бачить запрограмованого партійною програмою імперського мамчення ліквідувати нації, розчинивши їх в імперському московському морі.

Навіть дикі суди над кримськими татарами, що мали місце в цьому році, які після реґабілітації хотіли повернутись до Криму, не знайшли відгомону в заяві. Виглядає, що для російської опозиції утиски, гніт і винищення національностей є нормальним явищем в програмі великодержавія. Рускі люди з імперською вдачею звикли до того, що винищування націй через ліквідацію їхніх історичних прав, національні утиски і фізичне винищення є невід'ємною п р иналежністю для кожного „хазяїна" великої Росії. Так було за царя Івана Лютого, не інакше за не менш лютого Петра, так само й за найлютішого „батька народів" — Сталіна. Русскі люди великодержавної душі і нині говорять, що він, хоч і був великим деспотом, але порядок в імперії тримав.

Нинішнє керівництво не втримує ладу в імперському комплексі і російська опозиція шукає способів, як зберегти імперську цілість від неминучого розвалу. Домагаючись „гласности", свободи думки, усунення розриву між „партійно - державним апаратом" і інтелігентними шарами суспільства, які, на думку авторів заяви, є найціннішими для суспільства, опозиція намагається лише рятувати імперію від „самогубства", не міняючи історичних підвалин її. Тому в своїй заяві, яка є програмою нинішньої російської опозиції, вони радять і домагаються, щоб ЦК КПСС став на шлях куцих реформ і цим рятував цілість Росії - імперії.

Що імперський комплекс, найбільший парадокс XX століття, невиліковно хворий, визнають ніби всі, хто стежить за подіями в цьому московському вавилоні. Економіку його трясе невгаваюча лихоманка. Безпорадний лепет Вровеносця Темряви на недавньому липневому пленумі ЦК КПСС про нові застрики для піднесення „е ф е ктивности" сільського господарства, і то в час жнив, вказують на безвихідь стану і нервовість керманичів. Не з добра ж генеральний секретар повчав партійних вельмож найвищої ранґи, як доглядати худобу, щоб вона давала більше молока і м'яса. Рецептура Брежнєва наївна, плутана і безвиглядна.

І цього разу генеральний секретар, визнавши тяжкий стан у сільському господарстві, подав нову програму поліпшення. В новій п'ятирічці (1971-1975), яку розробляється, держава має збільшити асиґнування на поліпшення сільського господарства на 77,6 мільярда рублів. Це в 1,7 раза більше, як було асиґновано в нинішній п'ятирічці. А молока, м'яса і зерна як не вистачало так і не вистачає. Щоб заохотити „совєтських хліборобів", як то часто величає імперська преса трударів сільського господарства після того, як винищено було хліборобів - хазяїнів землі, об'явлено підвищення заготівельних державних цін на молоко, масло і м'ясо від 20 до 50%.

Всевладна диктатура імперської партії, будуючи московський соціялізм, вбила творчу ініціятиву у людей, організаційну кмітливість, господарську відвагу і почуття відповідальности, замінивши його страхом. Вона намагається розв'язати квадратуру кола імперської економіки. Нові асиґнування, непосильні для бюджету, як і попередні, не розв'яжуть проблеми, не змінять темпів відставання сільського господарства, як і промисловости, від технічно - господарського поступу в економіці вільного світу. Та й не диво, бо в часи небувалого технічного поступу найважливішим елементом його є вільна людина. Людина не програмована страхом, якої не давить тупа контроля д о г м а тичного централізму.

2-го липня, на початку пленуму, Брежнєв заповів, що XXIV з'їзд КПСС буде скликано в цьому році. А, як пізніше проголошено, пленум постановив скликати з'їзд у березні наступного року. Мабуть, не все грає на самому шпилі імперської олігархічної піраміди. Видно, що під час пленуму увиразнилися розходження серед членів ЦК на різні питання імперської політики. Посилились обвинувачення одним другого, погризлись і постановили відсунути з'їзд.

(Закінчення буде)

I. Світ

АТЛЯС БРИТАНІКИ

У видавництві Енциклопедія Британіка вийшов під редакцією Вілліяма Бентона новий атлас з датою 1969-1970 р. Це видання спільне для Енциклопедії Британіка й відомого картографічного видавництва Ранд МекНаллі і Ко в Чикаґо.

Атлас має понад 30 сторінок, не рахуючи великого індексу. Друк мап бездоганний. В редакційній статті, друкованій англійською, французькою, єспанською еспанською та німецькою мовами, говориться, що його зміст та трактування всіх питань міжнародні: в національно - орієнтованих атласах переважають матеріяли тієї країни, де він видасться. В атласі Британіка всі країни трактується однаково. Для видання цього атласу видавництво притягло багато спеціялістів та дорадників з різних країн. Список усіх цих осіб поданий окремо.

Новою в цьому атласі є метода друкування мап, зокрема фізичних: наприклад, різними відтінями блакитних та синіх кольорів показано не тільки глибини морів та океанів, але також т. зв. траншеї та гірські пасма на їх дні. Такої методи придержується вже кілька років видавництво мап Нешенел Джеоґрафік Сосайті.

Дуже показною є мапа Антарктики з її кряжами під кригою та проваллями. Це — результат останніх дослідів американської та інших океанографічних експедицій.

На загальній мапі Совєтського Союзу Україна, Білорусь та прибалтійські країни мають виразно окреслені кордони. Мапа України займає, крім того, окремо 68-69 сторінки у маштабі 1:3.000.-000, а також є окрема мапа Донецького басейну і Дону (ст. 73), мапи Кавказу, Сибіру, і досить цікава мапа Далекого Сходу (79) та району озера Байкалу (78).

Є кілька мап Китаю, з яких головна подана як фізична. На окремих мапах є тут цікаві зазначення. Наприклад, подано залізницю, побудовану від Ланчоу в центрально - західній частині країни до Сінкіянґу. Доведено її до м. Вулумукі (б. Урумчі), що знаходиться приблизно за 300 миль від совєтського кордону.

Цікавим є трактування Формози - Тайвані. На мапі, вміщеній на сторінках 90-91, вказано кордон між Китаєм і Тайванем, що проходить ближче до Формози т. зв. Тайванською або Формозькою протокою. Острів Квемої та приналежні до нього дрібні острівці, так само, як група островів Матсу - Шон обведені жовто-брунатною фарбою, як кордон, зазначений у протоці. Отже, Тайвань виглядає як окрема країна.

Вертаючись до мапи Сходу, треба зазначити, що на ній показано в перший раз, як завершено будову залізниці, що починається на Амурщині в Бірокані і йде через „Тирму, Соґда, Урґол до Комсомольська над Амуром. Збудовано її для облегшення транспорту залізної руди до сталеварень на березі р. Амур. Цю залізницю, як і її сполучення з Хабаровськом ((Волочаївкою) будували політичні в'язні з відомого Дальстрою. Свого часу „Тихоокеанская Звезда" писала про „героїчну працю" тих в'язнів.

На мапі Ізраїлю та Єгипту зазначено території, окуповані ізраїльською армією під час війни 1967 року.

Починаючи від сторінки 240, вміщено пляни окремих великих міст світу: Лондону, Ню Йорку, Чикаґо, Москви, Берліну, Токіо, Шанґаю, Тайпею.

Від сторінки 285 починається серія статистичних та порівняльних мап і таблиць, в яких зазначено українську мову (ст. 297). На стор. 296 зігноровано зовсім мови народів Сибіру та Туркестану. Назви подано там п'ятьма мовами.

У показнику різних країн світу зазначено Україну з її площею в 601.000 кв. кілометрів або 223.050 кв. миль та з населенням 47.200.000. В показнику різних міст світу подано Київ з населенням 1.590.000 та Львів — 523.-000 (дата для обох 1968 р.).

На жаль, ми не мали можливости докладно оглянути цей атлас, але назагал залишає він добре враження і, безперечно ліпший, аніж виданий кілька років тому Нешенел Джоґрафік Сосайті. Безперечно, атласи Бартоломео в Лондоні або великий атлас Ранд МекНаллі в Чикаґо детальніші, але й дорожчі — 75-80 долярів, а цей коштує тільки 25 долярів.

Хочемо підкреслити, що в показнику мов в Атласі Світової історії, видавництва Ранд МекНаллі з 1957 р. (ст. 94-95) українську та інші мови схарактеризовано точніше, як в Атласі Британіка.

Сподіваємося, що із закінченням видання Енциклопедії Українознавства англійською мовою в світових енциклопедіях зміниться в нашу користь трактування українських політичних, історичних і пов'язаних з ними проблем.

I. Світ

I. Витанович

Т-ВО „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАР" НА ЗАХІДНЬО-УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ

Крайове Господарське Товариство „Сільський Господар" у Львові 1899-1944, Українська Вільна Академія Наук у ЗСА, Ню Йорк, 1970, 600 ст.

(2)

Більше як половина Збірника призначена переглядові організації праці й розбудову Т-ва „Сільський Господар" в терені, головно численних філій Т-ва. Участь у цій частині Збірника беруть повітові агрономи філій, а також громадяни, які приймали лише посередню чи короткотривалу участь у діяльності Т-ва. Тому й зміст статтей у цій 3-ій групі дуже нерівний. Поряд фахових і основніших відомостей про працю філій, деякі статті мають мемуарний характер, часто згадують лише про деякі фраґменти й обставини праці. Шкода, що немає в цій групі більше матеріялу про працю місцевих кружків Т-ва (опріч двох — Р. Коцика й І. Микитюка). Варто б ще додатково, поки ще можливо, такий (хоч б мемуарний) матеріял зібрати. Докладніший матеріял поданий у цій групі про працю філій: Бережанської (3 ст. О. Барана, В. Соболти й С. Щура), Дрогобича (М. Каплистого), Жовкви (М. Каплистого, Т. Залуцького, О. Мельниковича), Зборова (О. Стойкевича, М. Процика, М. Скурської - Хомової), Золочева (І. Калиновича і Р. Мамчина), Калуша (П. Добрівного, Л. Короля, О. Мельниковича і І. Карапінки), Коломиї (В. Дмитренка), Перемишля (І. Лапчука, д-ра М. Рибака, Л. Вачинського), Рогатина (2 ст. В. Вакуловського), Станиславова (І. Шепаровича, І. Остап'яка й Є. Винника), Тернополя Мамчина і ін.), Яворова (П. Добрівного й С. Симка).

Коротше переказали про працю філій: Белза (К. Миґаль), Борщова (С. Кущей), Журавна й Жидачова (Р. Мамчин), Любачова (С. Симко), Перемишлян (Т. Білоус). Зовсім короткі фраґменти чи спомини про працю в філіях: Бібрки (С. Куропася), Кам'янки Струм. (М. Карамана), Рави Руської (В. Мастикаша), Радехова (А. Маланяка), Рудеччини і Комарянщини (О. Утриска), Сокаля (Ю. Шепаровича), Теребовлі (С. Годованого).

Довші статті присвячені діяльності Т-ва на Лемківщині 1939-1944 (С. Шарука) та на північно-західніх землях (у воєнні роки 1939-44 — М. Боровського й А. Романенка).

Треба жалувати, що про деякі філії, навіть більші й діяльніші редакція подала лише кількарядкові дані (на ст. 529-30), про деякі не мала й таких даних і не змогла знайти співробітників чи може вони не озвалися? Про одну з найстарших і найдіяльніших, Стрийську філію, яка в змаганнях за культуру західньо - українського села (славні її с.-г. виставки) відіграла історичну й прикладну ролю, немає в Збірнику нічого. Треба теж жалувати, що немає в Збірнику таких колись цікавих авторів, як О. О. Дучимінська, П. Зелений ін.

Закінчується Збірник статтею члена редакції пильного й довголітнього співробітника Т-ва М. Боровського: „Матеріяли до бібліографії господарської літератури, виданої в Галичині, на Волині та Закарпатті в 1788-1944 роках". В цю працю, впорядковану хронологічн о, вклав автор чимало старань, хоча в умовинах, в яких йому тут доводилося збирати бібліографічний матеріял та ще в такому широкому засягові, що його собі намітив автор, не може обійтися без пропусків (навіть з нових часів, — як от, наприклад, не всі періодики подані на зах.-укр. землях, які присвячували місце с.-г. економіці — немає згадки поряд ГКЧ і про Кооперативну Республіку (де часто містили свої праці вчений агроном і піонер суспільної агрономії К. Мацієвич, проф. О. Мицюк і ін.), не згадується й Кооперативної Родини, Народної Справи, Нового Села, деяких давніших видань які містили с.-г. матеріял, видань „Руської Матиці", львівської „Свободи", їх календарів, слід ще доповнити деякі видання Т-ва „Просвіта", „Самоосвіта", ще деякі видання давнього Крайового Союзу Ревізійного, РСУК, (напр., О. Луцького, Сіл. Госп. Кредит. і ін.). Поминені й деякі праці самих провідників Т-ва о. Т. Войнаровського, Ю. Павликовського, Є. Храпливого (його докторська дисертація!). Автор подає (теж неповно) окремий розділ про видання УТГІ за роки 1934-1948, але поминає чомусь раніші видання УГА.

Цими прикладами не хочу знецінювати дуже вартісного бібліографічного списка й жертвенної праці автора й не місце тут вичисляти всі пропущені видання, в яких містилися матеріяли про господарські й зосібна с.-г. відносини на західньо - українських землях; звертаю лише увагу на науково корисну потребу деяких доповнень, хто буде цікавитися історією соціяльно - економічних українських змагань.

Список інженерів агрономії, дані про їх освіту й співпрацю в Т-ві „Сільський Господар" майже комплектний і вимагає хіба дуже незначних доповнень (от помічую, що навіть деякі, що на світлинах, не відмічені в загальному списку, тільки ініціялами під світлиною). Заслужених діячів „С.Г." нефахових агрономів згадують незлим, тихим словом автори статтей праці в терені, але було б важко далі визбирувати дані, хоча б для архівного перехову для збереження пам'яті про них.

Не використали шановні автори, наприклад, відомостей зі Споминів І. Макуха і ін. Не використаний тут матеріял підготованої перед самою другою війною Сільсько - Господарської Енциклопедії, копію машинопису якої вивіз головний її редактор сл. п. Є. Храпливий, а після смерти проф. В. Доманицького я передав (тільки дещо здекомплектовану) до Українського Національного Музею — Архіву в Чикаґо. На цей важливий матеріял я звертав декому зі співробітників Збірника увагу.

Немає в Збірнику мапи авторства О. Мазурока, про яку згадується в передмові, а вона дуже була б корисна.

Згадую про ці недоліки, без яких у такій праці звичайно важко встерегтися, не в порядку критичного докору, а на потребу й вигоду тих, які може ще колись будуть цікавитися тією сторінкою нашої історії.

В порядку інформації про важливу працю та її Редакцію й Співробітників не можу — в щирому почутті признання за їх завзяття й досягнення, — не підкреслити обставини — хай простять мені Шановні Приятелі за таку прозраду — що всі члени Редакції й переважна більшість співробітників — це люди поза 70-ку, які дали небувало винятковий приклад вірности до кінця обітам своєї молодости: „Тобі, Рідна Земле, наша любов і наш труд".

(Кінець)

„ЛЕТОМ СКОБА У СВІТ"

Мюнхен, Зах. Німеччина. — Вечором 31-го липня ц.р. пластова прогулька до Европи „Летом скоба у світ" відлетіла з Міжнародного летовища ім. Дж. Ф. Кеннеді в Ню Йорку. Летіли 9 годин з перестанком в Ісляндії, де погода писалася дощем та температурою 42 степенів. Ранком наш „Луфтлідер" причалив у Люксембурґу. З тієї ліліпутної країни пластові мандрівники заїхали до Мюнхену. В цім головнім місті Баварії ми перебули 5 днів.

Прогулька складається з 140 учасників та учасниць під проводом пл. сен. Дам'яна Ліщинського. Склад команди такий: бунчужна — ст. пл. Муха Гельбіґ, головний булавний пластунів — ст. пл. О. Скубяк, головна булавна пластунок — ст. пл. Т. Кузик, писар — ст. пл. скоб Юрій Ігор Павлічко, хронікар — гетьм. скоб Тарас Лончина, мед. сестра — ст. пл. Л. Кузьмінська, господарський референт — ст. пл. І. Кузів. Провідниками автобусів є: пл. сен. Омелян Гельбіґ, ст. пл. Марта Боровик та ст. пл. Петро Курилас.

Наші пластуни вже відвідали Мюнхен, маючи нагоду оглядати місто та робити закупи; Дахав, де, на жаль, жертви 10,000 українців навіть не є записані; Прін — замок Людовика II і Кеніґзе. В неділю 2-го серпня ми склали вінки на могилах пластових та народних діячів. Відбули також авдієнцію у ВПреосв. Кир Платона Корниляка, Єпископа українців католиків в Німеччині. Того самого дня ми загостили до Українського Вільного Університету і до Центрального Представництва Українців в Німеччині. Чекає нас 5 днів на пластовім таборі біля Кеніґсдорфу, звідки будемо щоденно виїжджати в дальші мандри, як наприклад до Обераммерґав на „Страсти Христа", на Цуґспіце чи до Інсбруку.

В нашій турі плянуємо відівідати Інсбрук, Зальцбурґ і Відень, де відбудеться посвячення пам'ятника на могилі Основоположника Пласту — пл.сен. д-ра Олександра Тисовського - Дрота. Опісля їдемо до Венеції, Риму, Помпеїв і Везувія, до Фльоренції, Швайцарії, Парижу та назад до Люксембурґу, де стріне нас наш „Луфтлідер" і полетимо до нашого „старого краю" — ЗСА.

Справді, це глибока похвала і подяка нашим батькам та Пластові, що ми можемо прогулькою поїхати до Европи, звідки наші батьки 20 років тому виїхали.

ст. пл. скоб Юрій І. Павлічко, писар

10 серпня, 1970

Призначили ще одного „міністра УССР"

„Президія Верховної Ради Української ССР призначила тов. Сеннікова А. А. міністром м'ясної і молочної промисловости Української ССР", оголошено в київській пресі з 14-го серпня. Не відомо, чи таке „міністерство" зачислене до „союзно-республіканського", чи до „республіканського", хто його раніше очолював і що сталося з попереднім „міністром". „Радянська Україна", „Молодь України" й ін. газети не подали біографії новопризначеного функціонера. Кілька днів тому в пресі було повідомлено про призначення іншого партійного апаратчика, В. Старунського, на пост „міністра торгівлі УССР", без зазначення, що таке паперове міністерство в Україні належить до розряду „союзно-республіканського міністерства", себто дійсний його керівник перебуває в Москві. Совєтська преса не подає жадних вияснень, чому відбуваються нові призначення.

В Ню Йорку відбулися передконгресові наради Головного Пластового Проводу

(Закінчення з 1-ої ст.)

на 5-ий Збір КУПО. Головна Пластова Рада уложила грамоту-правильник про Начального Пластуна, але запляннованого початково вибору Начального Пластуна не перевела, передаючи цю справу на вирішення 5-го Збору КУПО у вересні.

Головна Комісія Пластового Конґресу Другого завершила свою дослідну працю виданням збірки, зредаґованої колеґією в складі: пл.сен. Атанаса Фіґоля, Атанаса Мілянича і Лярисн Онишкевич п.н. „Пластовий Конґрес Другий — Звіти і Рекомендації". У цій збірці на 90 сторінках друку подані проєкти 75 пропонованих рекомендацій з точним обґрунтуванням. Ці рекомендації будуть власне предметом нарад Конґресу в суботу, 5-го вересня, а прийняті, після евентуальних змін та поправок, будуть передані на другий день на розгляд і схвалення 5-им Збором КУПО. Головна Комісія ПКД розіслала уже цю книжечку пластунам на відомі адреси. З огляду на обмежений час, в якому всі наради мусять закінчитися, та з уваги на потребу ділової дискусії та зрілого рішення у всіх важливих справах рекомендується всім учасникам Конґресу та делеґатам Збору КУПО заздалегідь точно запізнатися із змістом цієї книжки рекомендацій, як теж звіту Головної Пластової Булави і проєктом зміни статуту КУПО.

В суботу, 5-го вересня, відбудеться о год. 7:30 Святочна Вечеря з участю українських владик, представників центральних, крайових і місцевих організацій та громадянства.

Крім умандатованих делеґатів є сподівана також численна участь в цьому Світовому Пластовому З'їзді членів старшопластунства, пластового сеньйорату та Пластприяту.

У кінцевих нарадах Головного Пластового Проводу в днях 15 і 16-го серпня ц.р. взяли участь пластуни-сеньйори: Юрій Старосольський, голова ГПРади, Володимир Савчак — член ГПР, Юрій Ференцевич — голова ГПБулави, Ольга Кузьмович, заст. голови ГПБ, Атанас Фіґоль, голова Головної Комісії ПКД, його заступник Атанас Мілянич, Теодозій Крупа — голова Головної Булави УПСеньйорату, Степан Чайківський — фінансовий діловод ГПБ, та голова Пластової Пресової Служби Олександер Луцький. В неділю, 16-го серпня в окремих нарадах Головної Комісії ПКД брали участь також голови і члени Підкомісій ГК ПДК пл. сен.: Ганка Коренець, Любомир Онишкевич, Омелян Грималяк, Ярослав і Роксоляна Гарасимові, Леся Храплива, Ольга Качмарська, ст. пл. Світлана Луцька та член КПСтаршини з Арґентини пл. сен. Володина.

У ЖОВТНІ — ЗБОРИ ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ ЗУАДК

Філядельфія. — Згідно з рішенням Екзекутиви З'єднаного Українського Американського Допомогового Комітету, ЗУАДК, наступні збори Дирекційної Ради ЗУАДК-у відбудуться в суботу 24-го жовтня, у Філядельфії в готелі „Бенджемін Френклін" при вул. 9-ій і Чеснат. Початок зборів о 10-ій ранку.

СТАТТЯ ЗІ „СВОБОДИ" В ПОЛЬСЬКОМУ ЩОДЕННИКУ

Ню Йорк. — Місцевий польський щоденник „Нови Свят" у своєму виданні з 19-го серпня передрукував у польському перекладі, відкликаючись на джерело, статтю д-ра Ярослава Гриневича „Трагедія одної вулиці", що була надрукована в „Свободі" з 30-го червня ц.р.

У Твін Сітіс в Міннесоті відбувся Український День

(Закінчення зі стор. 1-ої)

чути українську мову мабуть частіше ніж в Києві на Хрещатику. Довкола бігають дітки, молодь групується між собою та й старші не минають один одного. Цвітник та й годі. Хто у вишиваних сукнях і сорочках, а хто й національних строях, а учасникам програми обов'язкове, а інші по пікніковому. Від раня грає музика українські пісні і слухають її по цілому парку багато людей — американців, які поприходили на пікнік з своїми родинами чи приятелями. В середньому завжди збирається понад три тисячі відвідувачів Українського Дня, які займають місце на спеціяльно одведеній площі перед естрадою, на якій відбувається програма.

Українцям є чим пописатися. В цьому році співало два хори. Об'єднаний хор „Дніпро" а ля капеля під дириґуванням Миколи Бриня і хор українсько - американської молоді — дириґент інж. Євген Карпяк, піяно супровід Ірини Михайльонки. Чотири танцювальні гуртки: „Черемош" — (укр.-амер. молоді) керівник Мирон Дудинський, музичний керівник інж. Є. Карпяк; гурток Петра Королевича, муз. супровід пані Кіри Цареградської; танцювальна група при православній церкві св. св. Володимира і Ольги в Сейнт Пол —керівник Борис Миронюк; Український народний балет „Твін-Ситіс" — керівник Ананій Кушнір, піяно супровід пані Олена Березюк, а також мандолінова аркестра під керівництвом Михайла Мірзи.

Як завжди, на це свято запрошуються місцеві і федеральні офіційні особи. В цьому році, у зв'язку з виборами до цих урядів, багато з них в роз'їздах у передвиборчій кампанії. Тому ні Г. Г. Гомфрі ні конґресмен МекҐреґор не змогли прибути, лише надіслали привітальні листи. Виступали: конґресмен з 5 дистрикту м. Міннеаполіс Доналд Фрейзер; його опонент від Демократичної партії Джо Ґрінстайн. За ґубернатора стейту — його син; новий кандидат на ґубернатора від Республіканської партії стейтовий прокуратор Даґлес Ґед; від радіо WLOL Пол Гем; від Комітету Поневолених Націй Ерік Дундурс. Посадник міста Сейнт Пол прислав свого заступника, а посадник міста Міннеаполісу надіслав привітального листа.

З привітальним словом виступив проф. Олександер Грановський, почесний голова місцевого Відділу УККА, він же представив ведучих програму свята: адвоката Володимира Анастазієвського, професора правничого коледжу в Сант Пол, та студента Міннесотського університету Миколу Кушніра, які є заступниками голови місцевого Відділу УККА. Адв. Володимир Анастазієвський знайомив з кожним виступаючим гостем, а крім того дуже влучно охарактеризував українську меншину, як будуючи складову частину родини, громади і цілого суспільства державного значення, в протилежність до меншин деструктивних. Активна участь українців в загально-політичному житті стейту настільки обзнайомила політичних діячів не-українців з українською ментальністю і сприйманням політичних явищ, що промовці в своїх передвиборчих виступах, як ліберальні так і консервативні, старалися подати свої програмові вимоги в пристосуванні до нашого розуміння; говорили про потребу забезпечення правопорядку, карности і свободи взагалі, і на теренах України, про працю, освіту і т.п. Американським національним гимном, відспіваним Славомиром Луцевим під акомпаніямент п-і Кіри Цареградської, була відкрита офіційна частина програми. Вступну молитву прочитав о. канонік д-р Степан Кнапп, парох української католицької церкви св. Константина. Перед кінцевою молитвою виступив діючий голова Відділу УККА д-р Сергій Єрмоленко з подякою за участь і масову підтримку в переведенні свята. Підкреслив, що цьогорічна Управа Відділу УККА складається з активної групи студентів Міннесотського університету, що є позитивним явищем в житті громади. Кінцеву молитву провів о. митрат Федот Шпаченко, настоятель української православної церкви св.св. Володимира і Ольги в Сант Пол. Українським національним гимном, відспіваним всіма присутніми, закінчилась офіційна частина програми.

Під зеленими шатрами дерев розположилися 16 Відділ СУА — голова Мирослава Петришак, з своєю мистецькою виставкою (вишивка, кераміка, різьба) і український склеп — пані М. Процай, Л. Перчишин і І. Луців — вони мали виставку різних українських виробів, які можна було також набути, а також книжок. Д-р С. Єрмоленко мав виставку періодичної літератури — місцеві „Вісті УККА" і різні журнали. Пан В. Покуляк мав виставку літератури, виданої ОПДЛ, а проф. Тадей Петришак виставляв свої образи. Ковбасне підприємство Крамарчука і Амброзіяка годувало присутніх вінерками з різними додатками, тортами, кавою і іншими напоями.

Валентина Єрмоленко

ПІДГАЄЧАНИ

13-го серпня ц.р. о год. 8 вечором в Українському Народному Домі в Ню Йорку відбулося засідання Управи Комітету Підгаєчан стейту Ню Йорк. Присутні: Я. Пастушенко, о. А. Кучма, їмость Я. Кучма, Р. Голіят, А. Осадца, Б. Титла, Є. Лапчак, І. Кефор, О. Кеніш і І. Товпаш.

Після дискусії одноголосно принято проєкт програми з'їзду Підгаєчан, який детально випрацював голова Комітету Підгаєчан Ярослав Пастушенко.

В програмі з'їзду, що розпічнеться о год. 10-ій рано Службою Божою в церкві св. Володимира на „Верховині", оселі УРСоюзу, яку відправить заступник голови Комітету Підгаєчан стейту Ню Йорк о. Антін Кучма разом з іншими священиками з Підгаєччини.

Другою частиною з'їзду буде Бенкет Підгаєчан, яким проводитиме інж. Аполінарій Осадца, відомий в американському й українському світі архітект, який під цю пору працює над проєктом нового приміщення для Українського Народного Союзу — над хмаросягом УНС. На бенкеті головну промову виголосить наш заслужений громадянин Підгаєччини, усім відомий громадсько-політичний діяч посол д-р Олекса Яворський.

Мистець Богдан Титла погодився дати образ на вигравку, дохід з чого призначений на видання Збірника Підгаєччини. Своїм мистецьким дорібком на американському терені — він прикрашуватиме залю зустрічі Підгаєчан.

Усі члени Управи Комітету Підгаєчан погодилися з пропозицією голови Ярослава Пастушенка, щоб на з'їзд запросити наших Владик і представників наших Товариств і Організацій.

Отець Антін Кучма пропонував, щоб запросити на З'їзд Підгаєчан східніх стейтів Америки усіх наших священиків з Підгаєччини: Василя Головінського, Мирона Головінського, Ярослава Княгиницького, Євгена Мацелюха, Патрика Пащака — Протоігумена ЧСВВ, Павла Івахова та о. Василя Джиджору.

Звертаємо увагу, що участь в З'їзді беруть Підгаєчани стейтів: Ню Йорк, Коннекикат, Ровд Айленд, Массачусетс, Мейн, Пенсилвенія, Ню Джерзі, Мериленд та всі земляки Підгаєччини — гості з інших стейтів та всі ті не підгаєчани, які бажають бути з нами.

На руки голови Комітету Підгаєчан стейту Ню Йорк Ярослава Пастушенка напливають зголошення і привіти. Усі комітети Підгаєчан на терені ЗСА, Канади, Англії і Австралії збирають матеріяли до Збірника Підгаєччини, щоб передати нащадкам вірну історію нашого минулого. Щоб не пропало *минуле нашої землі* — завданням учасників з'їзду є подбати, щоб зустріч випала якнайкраще й увінчалася успіхом в прискоренні видати Збірник Підгаєччини.

Щоб усі підгаєчани могли скористати з зустрічі, рішено продовжити реченець зголошень до 10 вересня 1970 р. Просимо ще раз усіх заінтересованих зголошуватися до голови Комітету Підгаєчан стейту Ню Йорк: Jaroslaw Pastuszenko, 48 East 7th Street, New York, N.Y. 10003.

Роман С. Голіят

СПОРТ

Редаґує В.Сохан

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ПЕРШОСТІ УСЦАК 1970 Р.

В суботу і неділю, 29-го і 30-го-го серпня, на оселі „Діброва" біля Дітройту відбудуться XII Легкоатлетичні Першості Української Спортової Централі Америки і Канади. Ці великі традиційні змагання української молоді присвячені 20-літтю геройської смерти сл. п. ген.-хор. Тараса Чупринки, головного командира Української Повстанської Армії і 30-літтю існування Українського Конґресового Комітету Америки. Господарем буде УСТ „Черник" з Дітройту.

ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ПЕРЩОСТІ УСЦАК 1970 Р. НА СОЮЗІВЦІ

В днях 5-го, 6-го і 7-го вересня влаштовує Карпатський Лещатарський Клюб з Ню Йорку тенісові і плавацькі першості Української Спортової Централі Америки і Канади на тенісових кортах і плавацькому басейні відпочинкової оселі УНСоюзу Союзівки. Цими змаганнями, які відбудуться під назвою „Дні Українського Спорту", відзначуватимуть українські тенісисти і плавàки 30-річчя Українського Конґресового Комітету Америки, для вшанування якого будуть проводити молодечі і спортові організації цілий ряд своїх імпрез літом та осінню цього року.

Тенісові змагання, яких переможці одержать звання першунів УСЦАК і чаші УНСоюзу, „Свободи", Союзівки, „Українського Тижневика" і пані Марії Душник, будуть проведені в конкуренціях чоловіків, сеньйорів, жінок, юнаків, юначок і хлопців. Зголошення до участи в першостях тенісу прийматиме інж.Богдан Рак, адреса якого: 43-21 — 49th Street, Long Island City, N.Y. 11104, а телефон ч.: TW 8-7685 (212), до 2-го вересня, бо вже в п'ятницю, 4-го вересня, відбудуться льосування гор. Початок змагань визначений на суботу, 5-го вересня, годину 9-ту ранку.

Плавацькі першості УСЦАК відбудуться на басейні Союзівки 5-го і 6-го вересня в конкуренціях, які вичислені в платних оголошеннях. Змагання проходитимуть в групах чоловіків і жінок, юнаків і юначок (13-14 років і 15-16 років), та хлопців і дівчат (8-10 років і 11-12 років). Зголошення учасників прийматимуть організатори під проводом голови КЛК Ярослава Рубля в суботу, 5-го вересня, від години 1:30 по полудні біля басейну, а початок змагань визначений на год. 3:30 по полудні. В суботу, відбудуться всі півфінали, а також фінали хлопців і дівчат. В неділю почнуться дальші плавацькі змагання від год. 3-ої по полудні. Це будуть фінали юнаків і юначок та чоловіків і жінок, як теж гінці. В неділю вечором у павільйоні „Веселка" будуть проголошені висліди плавацьких змагань і рівночасно відбудеться вручення золотих, срібних і бронзових медалів за три перші місця, що їх уфундував переможцям Український Народний Союз. У згаданому пляні провід змагань застерігає собі право поробити потрібні зміни, відповідно до числа учасників та наявної погоди. Запливи відбудуться в тих конкуренціях, до яких зголоситься принайменше трьох змагунів. Жадний змагун не зможе брати участи у більше, як трьох індивідуальних конкуренціях. Господарем плавацьких змагань є КЛК Ню Йорк.

— О —

СПОРТОВЕ ЛІТО УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Горяче літо і вакаційний сезон не припинили широкої діяльности, що її проявляє „Ч. Січ" впродовж цілого року. Коли більшість наших громадян перебувала на заслужених вакаціях, Провід „Ч. Січі", активна частина членства і спортовий актив працювали відповідно за своєю програмою та здобували чергові успіхи.

Шахіст „Ч. Січі" першуном УСЦАК

Степан Стойко молодий шахіст „Ч. Січі", дебютував в цьогорічних першостях УСЦАК„ що відбулися на „Союзівці" в днях 19-20-21 червня та здобув звання першуна на 1970 рік. Турнір організував і ним проводив ланковий УСЦАК інж. Л. Блонарович, шахіст „Ч. Січі", який у цьому турнірі здобув друге місце.

Ч. Січ" влаштувала 1-шу Українську Футбольну Школу

В суботу 11-го липня, відбулося офіційне закритя школи, під час якого, 25 юнаків учасників одержали свідоцтва. Десять із них додатково були нагороджені трофеями за найкращі осяги в поодиноких ділянках цього спорту і плавання. Теоретичні і практичні заняття в школі переводив Є. Чижович, якому асистували, В. Конопасевич і В. Матияш в ролі опікуна. Школа приміщувалася на оселі „Верховина" в Глен Спей. До Шкільного Комітету входили теж: М. Стебельський, О. Твардовський, І. Ілемський і П. Смук. В наступному році школа має бути поширена на інші ділянки спорту та навчання відбуватимуться впродовж 3-4 тижнів.

Відбиванкові Дружини здобули нові успіхи

В днях 18-19 липня чотири відбиванкові дружини „Ч. Січі" взяли участь в міжнародному турнірі, що відбувся на „Верховині" в Глен Спей. Звання першунок в групі п'яти жіночих дружин (латвійки, білоруси і УМСА Лівінґстон) здобула „Ч. Січ А". В групі чоловіків першуном вийшла „Ч. Січ Б". В товариській показовій зустрічі „Ч. Січ А" — Статен Айленд, перемогу 2:1 сетів здобула ця славна американська дружина. В складі, після кількарічної перерви, виступив талановитий Нестор Олесницький, який в дану пору є провідником і тренером „Ч. Січі".

Футболісти в акції

Як вже відомо, перша дружина „Ч. Січі" відбула дві міжнародні зустрічі: 8 липня з „Рухом" Хожуф, Польща, які закінчилися високою поразкою наших футболістів 0:8, в других змаганнях з „1906 Мюнхен" українські футболісти здобули нерішену 1:1. До цих міжнародних змагань „Ч. Січ" виступила в складі. Лісевич, Касіяненко, Солтівський, В. Каздоба, Гура, Юрчак, Симсим, Л. Вільчак, Вас. Каздоба, М. Фарміґа, В. Німерчинський, Лужняк, Коваленко, Заремба.

Після відбутих п'ятих першенських гор в АФЛізі „Ч. Січ" остаточно зайняла 3-тє місце, після того як „Скорпйонс" Сиракюз і „Астрос' Бостон, через фінансові труднощі, не змогли докінчити сезону і бути суспендовані Управою Американської Футбольної Ліґи. Першуном вийшов „Тризуб" Філядельфія, а на другому місці опинилися „Спартанси" Філядельфія. Тепер АФЛіґа переходить реорганізацію, до складу якої стараються ввійти: Портуґальці Нюарк, Трентон, Ню Йорк, Бенфіка Ск - Нюарк, „Вісла" Пасейк і Скатс — Амерікенс Карні. Початок сезону запланований на кінець вересня. В реорганізації АФЛ основну ролю відіграють „Тризуб" Філядельфія і „Ч. Січ".

Є Чижович найвизначнішим футбольним тренером на Сході ЗСА

Є. Чижович, визначний член УСТ „Ч. Січ" і член 214 Відділу УНСоюзу, здобув звання найвизначнішого футбольного тренера на сході ЗСА у висліді однотожневого перевишколу, що його перевів в Ровд Айленд чільний тренер ФІФА Дітмар Крамер. В групі 42 учасників із усіх східніх ЗСА Є. Чичович з двома іншими тренерами дістав найвищу оцінку „А" (15 дістали „Б" і 17 — „Ц"). Завдяки цьому успіхові ЮССФА (Футбольний Союз ЗСА) найменував Є. Чижовича своїм офіційним тренером на сході Америки.

На цьому пості цей український спортовий діяч матиме великий вплив на формування репрезентацій ЗСА на Олімпіяду, Пан-Американські Ігрища і ін.

О. Твардовський

Кен Гібсон, посадник міста Нюарку, прибуде на святкування 30-ліття УККА

З ініціятиви новообраного посадника Нюарку, відбулася 6 серпня ц. р. зустріч представників „Ч. Січі" з головою міста К. Гібсоном. Під час конференції обговорено справи, зв'язані з українською громадою Нюарку, зокрема „Ч. Січею", як найбільшою (поза Церквою) українською організацією в цьому місті. Посадник К. Гібсон прийняв запрошення прибути на великий шкільний стадіон при Блюмфілд Евеню, де 13 вересня мають відбутися святкування молоді з нагоди 30-ліття УККА, господарем яких є УСТ „Ч. Січ".

До складу делеґації УСТ „Ч. Січ" входили: співробітники теперішнього посадника — інж. Ю. Храневич, який займає посаду директора перебудови і відновлення міста, П. Мельник і Є. Чижович.

Турнір настільного тенісу

На закінчення святкувань 30-ліття УККА, в рямцях спортових виступів молоді, відбудеться в суботу, 26-го вересня великий турнір настільного тенісу, що його організує при співпраці Святкового Комітету ланковий настільного тенісу „Ч. Січі" ІСУАСТ-Схід інж. Ю. Храневич. Турнір відбудеться в приміщенні Американського Клюбу Настільного Тенісу при 124 Койт Стріт в Ірвінґтоні, Ню Джерзі. Змагання розпічнуться о год. 9:30 рано. До участи можуть голоситися чоловіки від 18-го до 30-го року життя і сеньйори понад 40 років. Жінки без обмежень віку.

Гри поодинокі і подвійні провадитимуть згідно з правильником Американської Федерації Настільного Тенісу. Чаші фундує УККА.

— О —

ПОЧАТОК ФУТБОЛЬНОГО СЕЗОНУ В РОЧЕСТЕРІ

В місті Рочестер, Н. Й. розпочався новий футбольний сезон 9-го серпня. „Київ" відбув перші змагання з дружиною „Рочестер Юнайтед А". Переможцем вийшов „Київ" з рахунком 5:1. Ворота для „Києва" здобуло: Б. Процик 3, та Е. Алло і В. Латюк по одних.

До цих змагань виступив „Київ" у зміненому складі, тому й відчувалось брак зіграння, знаменний неточними і слабими подачами. Все таки, помимо цих браків і горячого дня, „Київ" постійно переважав та державм'яча під воротами противників. В новому сезоні капітаном дружини „Києва" є Дмитро Тимченко, а її менажером Володимир Латюк.

„ЧЕРНИК" ПОТЕРПІВ ВИСОКУ ПОРАЗКУ 0:7

Дітройт, Міш. — Після виграних змагань „Черника" з „Спорт Клюбом" попередньої неділі прийшла сподівана програма 0:7 української дружини із німецькою одинадцяткою „Кікерс", у складі якої виступає колишній змагун „Тризуба" з Філядельфії Соболь. До цих останніх змагань вийшов „Черник" без чотирьох найкращих своїх змагунів Ю. Гального, Т. Репецького, І. Шавронського і ББ. Савки. Вже в першій півгрі німці вели 4:0 і в другій половині при такому ж стані менажер „Черника" змінив воротаря І. Мельника молодим 15-річним юнаком Ніновським, який врятував дружину „Черника" від ще більшої поразки. У втраті трьох дальших воріт не завинив цей молодий воротар, бо були це стріли з близької віддалі.

Доріст: „Черник А" — „Кікерс" 1:0

Доріст „Черника" у передзмагу здобув перемогу 1:0 над своїми ровесниками дружини „Кікерс" після завзятої гри. Переможні ворота стрілив з вільного удару Р. Гнатюк.

На вирізнення в дружині доросту „Черника" заслуговували оборонці Р. Щеснюк і О. Гриньків, та напасники брати близнюки Гальні, Я. Присяжнюк і А. Гриньків. Суддював добре О. Кавка.

Змаганням приглядалися численні симпатики, які в тому часі перебували на оселі „Діброва".

В. Г.

ТАРЗАН, Ч. 6417. Наомі думає тільки про себе й Тарзана

Я не зробив враження на Мамбо, Наомі, своєю порадою, щоб батузі виявляли культурну ввічливість. Він каже, що коли батузі були ввічливими, то інші люди пробували вкрасти землю батузів!

Любий Тарзане, не говорім про батузів! Говорім про нас... Коли я подужаю...

Ще тільки одна ніч таборування, поки дійдемо до оселі лікуючих мужів — і доктора Доміні!

Доктор Доміні! Він не є нами, любий Тарзане!